

ТРИ ОПОВІДАННЯ ЗІ ЗБІРКИ *МЕНІНГІТ*

Юрій Тарнавський

Гвбргдтсе і осел

(Додаток до роману *Три блондинки і смерть*)

В один період свого життя Гвбргдтсе заприятелював із ослом. Осла звали Биллі. Осел був самець. Осел не був кастрований. Він був ще досить молодий. Осел тількищо досягнув зрілого віку. Осел був досить малий ростом. Осел був косматий. Його шерсть була бежово-рожева. Його голова була велика. Його вуха були дуже великі. Вони були волохаті всередині. Шерсть виставала із них. Здавалося, що вуха були набиті шерстю, як кишені соломою. Здавалося, що соломи було забагато. Чоло осла було опукле. Воно було дуже волохате. Принаймні воно здавалося дуже волохатим. Причиною цього могла бути його опуклість. Очі осла теж були дуже великі. Вони були вологі. Вони були сизо-сині. Вії осла були дуже довгі. Вії виглядали, як у деяких дітей. Вії були бежові. Вони здавалися довшими через це. Ніс осла був малий. Ніс виглядав делікатний. Ніс був приблизно того ж кольору, що очі. Шия осла була коротка. Вона була масивна. Вона надавала ослові масивного вигляду. Осел мав смугу вздовж хребта. Смуга розгалужувалася вниз на рівні лопаток. Розгалуження ці тяглися з яких десять сантиметрів вниз. Смуга тяглася до самого хвоста. Смуга була брунотно-червона. Хвіст кінчався китицею. Хвіст був того ж кольору, що й смуга біля заду. Колір хвоста ставав яснішим пропорційно до віддалі від заду. Колір став бежово-рожевим яких дві третини довжини хвоста від заду. Китиця була бежова. Живіт осла був великий. Живіт теж надавав ослові масивного вигляду. Ноги осла були короткі. Вони були тонкі. Вони

---

*Українськомовні варіанти англомовних оригіналів.

виглядали дуже тендітні. Вони надавали ослові тендітного вигляду. Копита осла були круглі. Вони були малесенькі. Вони блищали. Вони виглядали дуже елегантно. Здавалося, що осел піклувався копитами, як дехто своїми нігтями. Копита теж були приблизно того ж кольору, що й очі. Осел був дуже жвавий. Осла тримали на полі. Поле було досить вузьке. Воно було досить довге. Воно було побіч дороги. Воно тяглося вгору від дороги. Воно було запущений яблуневий сад. Воно було заросле травою. Трава була висока. Осла тримали на припоні. Припін був довгий. Кіл з припоном забивали в землю в іншій частині поля кожного дня. Будучи на припоні, осел поводився ось як. Він пасся. Тоді він переставав пастися. Він починав бігати на припоні. Він звичайно старався описувати якнайбільше коло, бігаючи. Він тоді переставав бігати. Він починав гребти землю одним із передніх копит. Він мотав головою, роблячи це. Тоді він часами ставав дибки. Він тоді ревів. Часами він теж качався на землі. Тоді він починав знову пастися. Часами він теж дрімав. Він робив це стоячи. Його очі були тоді напівзаплющені. Його очі виглядали тоді особливо вологими. Його вії тоді теж виглядали особливо довгими. Гвбргдтсева приятель з ослом полягала в тому, що Гвбргдтсе відвідував осла в полі. Гвбргдтсе робив це мало що не кожного дня. Гвбргдтсе робив це звичайно після обіду. Гвбргдтсе тоді підходив до осла. Гвбргдтсе гладив осла. Осел дозволяв Гвбргдтсе це робити. Осел видно любив це. Гвбргдтсе тоді залишав осла. Гвбргдтсе однак не відходив далеко. Гвбргдтсе спостерігав осла. Гвбргдтсе уважав ослову поведінку цілком природною. Він хотів бути природним сам. Гвбргдтсе хотів навчитися природности від осла. Це було причиною його приятелі з ослом. Гвбргдтсе шукав надхнення в ословій поведінці. Спершу він мав труднощі з цим. З часом однак він навчився осягати це досить легко. Гвбргдтсева природність складалася із багато більше дій ніж природність осла. Гвбргдтсе однак звичайно обмежувався малим числом дій. Вони були: лазити рачки, виривати траву руками, виривати траву зубами, жувати траву, бігати, скакати, качатися в траві, кричати, ригати, і випускати шлункові гази. Часами одною з дій було теж спання на землі. Гвбргдтсе вирішив, що бути природним для нього включало теж думати тільки про те, що він робив. Гвбргдтсе одягався вигідно, відвідуючи осла. Гвбргдтсе звичайно носив тоді спортову сорочку, штани й сандалі. Сорочка звичайно мала короткі рукави. Гвбргдтсе звичайно не носив тоді пояса. Гвбргдтсе теж звичайно приносив з собою течку, відвідуючи осла. В течці Гвбргдтсе приносив одежу й кілька

предметів. Одежа була на те, щоб він міг переодягтися, якщо цього забажав. Предмети були на те, щоб він міг ними послугуватися, будучи природним. Він вибирав предмети цілком без надуми. Вони, наприклад, могли бути: сковорода, яблуко, рушник, молоток. поліно, цеглина, чи сувій туалетного паперу. Цього дня Гвбргдтсе прийшов на поле о пів до третьої по обіді. Світило сонце. Було гаряче. Було вогко. Було неприємно. Було багато мух. Мухи кусали Гвбргдтсе. Мухи теж кусали осла. Осел обганявся хвостом. Осел теж часами тряс шкірою там, де його кусала муха. В цю хвилину осел не ворушився. Він не дрімав. Його очі одначе були напівзаплюшені. Осел обганявся хвостом. Гвбргдтсе стояв рачки. Він жував кілька стеблин трави. Трава була солодка. Гвбргдтсе смакувала трава. Смак трави нагадував Гвбргдтсе смак дівочої слини під час поцілунку. Дорога побіч поля була часто вживана. На ній був закрут яких п'ятнадцять метрів за одним із кінців поля. Закрут був гострий. Авта звичайно їхали дуже скоро дорогою. Вони не сповільняли на закруті. В наслідок того вони часто переїжджали на протилежний бік дороги. В наслідок того, знову, на закруті часто відбувалися аварії. В той час на дорозі був сильний рух. Нараз почулося вищання автомобілевих коліс. Звук був дуже сильний. Після вищання почувся звук зудару двох авт. Звук цей донісся від закруту. Звук був глухий. Звук зудару здавався майже вибухом. Після звуку зудару почувся дзвін металу та биття скла. Після цих звуків запанувала тиша. Вона видавалася дуже глибокою. Вона ніби мала якесь трагічне значення. Гвбргдтсе досі думав тільки про смак трави. Він одначе не міг не почути вищання коліс. Гвбргдтсе тїло напружилося після звуку зудару. Гвбргдтсе забув про те, що робив. Він уявив собі два авта після зудару. Він уявив собі їх вже нерухомими. Він уявив собі переди авт позагинані і вікна повибивані. Він виплюнув траву. Він став на колінах. Досі він був відвернений від дороги. Гвбргдтсе повернувся головою й тулубом у бік закруту.

Елеонора

То Е. В.

Елеонорі тридцять чотири роки. Вона дуже красива. Вона метр шістдесят ростом. Вона важить сорок чотири й півкілограма. Її волосся дуже густе. Воно кучеряве. Воно не досягає плечей. Воно золоте. Воно має рудаву закраску. Воно розділене вздовж голови. Воно трохи темніше при розділі ніж

дали. Це не тому, що волосся фарбоване, одначе. Волосся прости при самій шкірі. Воно стає дедалі більш кучерявим з віддаллю від голови. Цера Елеонори дуже гладка. Цера біла. Здається, що Елеонора напудрована. Воно не так, одначе. Брови Елеонори дуже тоненькі. Здається, що вони підголені. Здається, що вони мальовані. Воно теж не так, одначе. Брови брунатнорудаві. Очі Елеонори великі. Вони овальні. Вони карі. Ніс Елеонори рівний. Ніс середньої довжини й ширини. Уста Елеонори повні. Вони червоні. Вони не мальовані, одначе. Борода Елеонори делікатна. Борода трохи посунена назад. Це не робить Елеонору менше красивою, одначе. Навпаки, це робить її більше красивою. Воно надає їй тендітного вигляду. Це робить її більше жіночою. Це ж, накінець, робить її більше красивою. Шия Елеонори тонка. Шия виглядає сильною, одначе. Груди Елеонори невеликі. Її руки й ноги маленькі. Елеонора має на собі сорочку, браслет, пояс, спідницю, й нижню спідницю. Сорочка без коміра. Проріз на шію в сорочці широкий. Проріз витятий досить низько. Сорочка вільна в грудях. Рукави сорочки довгі. Вони повні. Рукави зібрані на плечах. Рукави вишиті зараз понижче плечей. Вишивка не доходить до самих ліктів. Вона складається з квітів. Вона йде поземними лініями. Лінії хвилясті. Лінії виглядають, як морські хвилі. Це надає сорочці вигляду моря. Сорочка ще більше подібна до моря через повноту рукавів. Сорочка виглядає, як море під час припливу. Кінці рукавів вільні. Кінці теж широкі. Рукави не досягають до самих рук. Сорочка пошита з тонкого полотна. Полотно бавовняне. Виглядає, що воно ткане ручно. Воно темносинє. Це ще більше надає сорочці вигляду моря. Вишивка темночервона. Здається, що сорочка пошита в якійсь економічно нерозвиненій країні. Здається, що країна ця на Близькому Сході. Країна ця могла б бути одна із арабських країн, Іран, Афганістан, чи Індія, наприклад. Браслет — це разок намиста. Намистини досить малі. Вони з глини. Вони покриті поливою. Вони темнозелені. Браслет на лівій руці Елеонори. Разок обвинений сім разів довкола Елеонориної руки. Ширина пояса приблизно вісім сантиметрів. Довжина пояса приблизно один метр. Пояс тканий. На його двох кінцях бахрама. Пояс має взір. Взір геометричний. Він дуже делікатний. Більшість пояса червона. Червоний колір ясніший, ніж колір вишивки на сорочці. Взір чорний та білий. Пояс ручно тканий. Пояс зроблений на Україні. Пояс обв'язаний раз навколо Елеонориного стану. Кінці пояса звисають. Кожний з кінців на одному з Елеонориних бедер. Спідниця широка. Вона довга. Спідниця не досягає до самих Елеонориних кісточок. Спідниця пошита з тонкого

полотна. Полотно бавовняне. Воно має взір. Він зубчастий. Зубці досить малі. Взір блакитний та білий. Спідниця пошита товаришкою Елеонори. Товаришці в цей час було шістнадцять років. Товаришка тепер в Арізоні. Спідня спідниця трохи довша, ніж верхня. Спідня спідниця пошита з льняного полотна. Полотно досить грубе. Воно природного кольору. Колір такий, як слонової кістки. Здається, що полотно ткане ручно. Спідня сорочка вишита низом. Вишивка теж складається з квітів. Квіти ці, одначе, інші, ніж на сорочці. Вони червоні. Колір цей трохи ясніший, ніж колір вишивки на сорочці. Колір цей трохи темніший, ніж червоний колір пояса. Стебла квітів сині. Колір стебел теж ясніший, ніж колір сорочки. Колір стебел одначе темніший, ніж блакитний колір спідниці. Здається, що спідня спідниця пошита ручно. Елеонора могла пошити спідню спідницю сама, наприклад. Елеонора боса. Вона прийшла босою з хати. Вона ішла так через місто. Вона ішла так зо три кілометри. Елеонорині ноги напрочуд чисті, одначе. Вони брудні тільки знизу. Брудні частини дуже чіткої форми. Форми дуже делікатні. Форми дуже вузькі по середині ноги, наприклад. В цім місці ширина форми тільки якийсь сантиметр. Брудні частини гладенькі. Вони блищать. Вони чорні. Брудні частини ніби куски шкіри причеплені до підошов Елеонориних ніг. Куски ці ніби пришиті. Це здається попри те, що на Елеонориних ногах не видно слідів швів. Елеонора розведена. Вона розведена три роки. Вона не жила з своїм чоловіком п'ять років до свого розводу. Вона жила з своїм чоловіком три роки до того, як вони розійшлися. Її чоловік був мулат. Елеонора має двоє дітей із подружжя. Вони хлопець та дівчина. Хлопцеві десять років. Дівчині дев'ять років. Риси хлопця негроїдні. Він некрасивий. Це не спричинене його негроїдними рисами, одначе. Хлопець виглядає, як кретин. Хлопець нормальний, одначе. Риси дівчини практично такі, як у білих. Дівчина красива. Елеонора була моделькою одягів. Елеонора визначалася у своєму фаху. Елеонора була одною із двох чи трьох найкращих модельок у своїй країні. Елеонора покинула свій фах одначе. Вона зробила це тому, що не вірила у свій фах. Її фах здавався їй нечесним. Це було через те, що моделювання є частиною реклямування. Це ж було далі через те, що реклямування є такою невід'ємною частиною капіталізму. Елеонора покинула свій фах ось як. Елеонора мала викиди сумління, будучи моделькою. Це викликало психічний тиск у Елеонори. В наслідок цього у неї виник перитоніт. Елеонорі загрожувала смерть. Елеонора видужала одначе. Та у неї тепер дуже погане здоров'я. У неї

хронічний перитоніт. Він проявляється атаками закаження кожного місяця чи двох. Елеонорині залози тоді напухають. Вони болять. В Елеонори теж з'являється виразка на тілі. Одним із місць, де з'являється виразка є Елеонорин другий палець на правій руці. Виразка має форму міхурців. Міхурці з'являються донебудь на пальці, від його кінця до останнього сугуста. Міхурці з'являються групою. Група ця завбільшки з велику горошину. Виразка болюча. Елеонора приймала антибіотики проти перитоніту. Вона припинила це одначе. Це було через те, що Елеонора помітила негативний ефект на своїй шкірі завдяки антибіотикам. Елеонора боялася за свої внутрішні органи. Елеонорині внутрішні органи таки були пошкоджені перитонітом. Це включає і її статеві органи. Елеонора тепер дуже квола. Вона залишиться такою до кінця життя. Властиво, Елеонорине здоров'я погіршуватиметься з кожним днем. Елеонорине здоров'я стає пошкодженим із кожним нападом перитоніту. Елеонора працює тепер, як гримерка. Елеонора працює тільки яких чотири дні на місяць. За цей час вона заробляє досить на себе й своїх дітей. Праця ця до вподоби Елеонорі. Одною із причин цього є факт, що Елеонора може сидіти на праці. Це ж тому, що Елеонора квола. Вона живе із двома друзями. Вони чоловік та жінка. Вони живуть разом. Жінка ця є жінкою Елеонориного приятеля. Приятель цей письменник. Жінка і письменник легально сепаровані. Вони, мабуть, розведуться скоро. Елеонора живе з цими друзями через те, що не може собі дозволити жити самою. Саме тепер вона плянує працювати постійно яких два тижні. Це тому, що їй потрібні гроші. Це ж тому, що Елеонора плянує їхати до Арізони. Там Елеонора плянує мешкати із своєю вищезгаданою товаришкою. Свого часу Елеонора приймала дуже багато хемікалій. Хемікалії ці були такі, як маріуана, гашиш, кислота, кокаїн і т. п. Дві популярні хемікалії, які Елеонора не приймала, це героїна та "спід." Елеонора плянує приймати "спід" колись, одначе. Вона плянує зробити це раз чи двічі. Це тому, що вона уважає, що "спід" небезпечний. Це особливо тому, що її здоров'я слабе. Елеонора ж хоче приймати "спід" через його особливий ефект. Елеонора уважає, що "спід" дозволяє людині пізнати свої найвищі фізичні можливості. Тепер Елеонора приймає тільки маріуану, гашиш та кокаїн. Елеонора перестала приймати кислоту через деструктивний ефект кислоти на людську нервову систему. Елеонора не думає, що хемікалії, які вона тепер приймає шкодять її здоров'ю. Вона теж не думає, що виникнення перитоніту у неї було спричинене хемікаліями. Це можливе

одначе. Елеонора вірить в окультизм. Це цілком змінило Елеонорину особистість. Елеонора дуже спокійна. Вона пасивна. Елеонора вегетаріанка, наприклад. Вона теж ніколи не осуджує людей. Елеонора є проти технології. Елеонора уживає тільки природні речі, наприклад. В цю хвилину Елеонора сидить у кріслі. Крісло має опертя на руки. Сидіння крісла кругле. Крісло плетене з лози. На сидінні крісла подушка. Подушка такої ж форми, як сидіння. Подушка покрита пластиком. Подушка набита гумовою губкою. Губка в однім куску. Пластик яскраво червоний. Колір цей ясніший, ніж якийнебудь з червоних кольорів, згаданих досі. Елеонора сидить при столі. Стіл досить великий. Він круглий. Він має одну ногу. Він дерев'яний. Стіл покритий сукном. Сукно досить грубе. Сукно вовняне. Сукно має взір. Взір геометричний. Взір сукна інший, одначе, ніж взір Елеонориного пояса. Взір сукна складається з тонких рівнобіжних смужок. Смужки досить далеко одна від одної. Сукно червоне. Колір цей ясніший, ніж червоний колір у вишивці на спідній спідниці. Колір цей, одначе, темніший, ніж червоний колір у поясі. Сукно ручно ткане. Полотно походить із Марокко. Елеонора розмовляє із Джорджем. Джордж сидить у такім самім кріслі, як Елеонора. Джордж теж сидить при столі. Джордж обернений лицем до Елеонори. Джордж каже, що він хоче, щоб Елеонора прочитала одну з його речей. Елеонора годиться на Джорджову пропозицію. Джордж підводиться з крісла. Він виходить із кімнати. Джордж іде в коридор. Джордж переходить коридор. Джордж іде в одну з кімнат на другому боці коридора. В цій кімнаті на долівці лежить валіза. Валіза складаного типу. Валіза зроблена з тонкого матеріалу. Матеріал-пластик. Матеріал сірий. Валіза розложена на долівці. Всередині валізи розріз. Розріз має засувку з трьох боків. Засувка відчинена. Розріз не відхилений, одначе. Джордж підходить до валізи. Він присідає. Джордж відхиляє розріз. Валіза повна одягу. Одяг акуратно зложений. Поверх одягу лежить тека. Вона з паперу. Вона темночервона. Колір цей приблизно такий, як червоний колір на вишивці сорочки. Джордж бере в руки теку. Він розкриває її. Всередині теки бльо knot. Він краткований. Він білий. Перша сторінка в бльо knotі записана. Письма практично не можна прочитати. Письмо писане кульковим писальцем. Кінець писальця був тонкий. Чорнило синє. Всередині, по обох боках теки кишені. В кишенях картки паперу. Картки покриті машинописом. Джордж перевертає бльо knot на лівий бік. Перших п'ять карток у правій кишені зіщиплені до купи. Вони фотокопія. Вони те, що Джордж хоче дати прочитати Елеонорі.

Він тількищо пережив трагедію. На картках опис трагедії. Опис у формі прози. Він поезія, одначе. Джордж бере зіщиплені картки в руку. Він закриває теку. Він кладе її на попереднє місце. Джордж закриває розріз. Джордж підноситься. Він іде в кімнату, з якої прийшов. Джордж іде до стола. Джордж дає картки Елеонорі. Елеонора бере картки в руку. Джордж сідає на своє крісло. Він дивиться на Елеонору. Перший параграф забирає приблизно дві третини першої картки. Параграф описує, як Джорджове серце б'ється, мов дзвін, цілий пополудень. Дзвін цей ніби б'є по Джорджові. Джорджа не було вдома цілий день. Джордж приїжджає додому. Біля хати немає другого Джорджового авта. Джордж старається уявити собі своє друге авто, мов зловити віддих. Всі вікна в Джорджовій хаті відчинені. Джордж не може розрізнити між своїми грудьми і хатою. Тому здається, що вікна відчинені у його грудях. Його груди тому здаються дуже порожніми. Джордж іде в хату. Він іде в кухню. На столі в кухні лежить лист. Лист написаний на машинці. Лист написаний на білім папері. Джордж бере листа в руки. Джордж читає листа. Лист все ще в Джорджових обох руках. Джорджові руки не тремтять. Здається, одначе, що лист ворухиться. Він ніби рука, що махає на прощання. Рука ніби махає на прощання Джорджові. Джордж кінчає читати листа. Джордж дуже знервований. Він старається заспокоїти себе. Він гладить себе по тілу рукою. Це не помагає, одначе. Джордж іде шукати за своїми пістолем та рушницею. Їх немає. Пістоля та рушниці немає, немов дітей. Здається, що діти Джорджові. Джордж кличе пістоля та рушницю. Вони не відповідають. За хатою сад. Джордж біжить у сад. Джордж знову кличе пістоля та рушницю. Він чекає. Відповіді немає. Елеонора читає до кінця параграфу. Їй дуже подобається те, що вона читала. Вона тоді перестає читати. Вона відчуває, що прочитала досить. Вона відчуває, що зрозуміла Джорджів намір. Вона не відчуває потреби читати далі. Вона описує Джорджові своє враження з прочитаного. Її обличчя було спокійне досі. Тепер воно ще спокійніше. Елеонорині уста дещо розширені. Здається, що на них ось-ось з'явиться усмішка. Елеонорині уста мов частина обр'ю, з-за якої ось-ось зійде сонце. Елеонора кладе картки на стіл. Вона підводиться з крісла. У кімнаті стоїть канапа. Канапа досить довга. Канапа має високі спинку та опертя на руки. Спинка та опертя однакової висоти. Канапа старомодна. Вона покрита наново недавно. Вона покрита тонким полотном. Полотно бавовняне. Полотно має взір. Взір теж складається з квітів. Квіти на полотні, одначе, інші від квітів на Елеонориній сорочці та спідній

спідниці. Квіти на полотні такі, як на індійських тканинах. Тло полотна бежове. Квіти червоні, сині, та зелені. Червоний та синій кольори квітів дуже подібні до тих кольорів у вишивці на Елеонориній спідній сорочці. Зелений колір на полотні ясніший, ніж колір браслета, одначе. На канапі лежить подушка. Подушка велика. Вона квадратова. Подушка набита гумовою губкою. Губка потята на маленькі кусочки. Подушка покрита досить грубим сукном. Сукно теж має взір. Взір цей теж складається з квітів. Квіти на подушці одначе інші від усіх досі згаданих. Квіти на подушці досить реалістичні. Вони досить великі. Тло сукна темносине. Колір цей ясніший, ніж колір Елеонориної сорочки. Колір тла подушки темніший, одначе, ніж синій колір у вишивці на Елеонориній спідній спідниці. Колір тла подушки нечистий. Квіти зелені та жовті. Зелений колір квітів темніший, ніж колір Елеонориного браслета. Посередині стелі світло. Канапа стоїть під світлом. Канапа стоїть рівнобіжно до Джорджового лівого боку. Подушка лежить у кутку канапи, найдалі віддаленому від Джорджа. Світло засвічене. Воно досить слабе. Джордж не зводить очей із Елеонори. Елеонора підходить до канапи. Елеонора лягає на канапі. Елеонора кладе голову на подушку. Елеонора кладе ноги на канапу. Елеонора схрещує ноги. Елеонора кладе праву ногу поверх лівої. Елеонорині ноги на яку стопу від кінця канапи. Елеонора кладе свої руки у подолок. Вони не доторкаються. Елеонора заплющує очі. Її одяг виглядає дуже акуратно. Це стосується особливо спідниці. Здається, ніби хтось вирівняв Елеонорину спідницю, після того, як Елеонора лягла. В наслідок положення канапи стосовно світла Елеонорине обличчя чітко освітлене. Це попри те, що світло досить слабе. Елеонорині обличчя та уста такі самі, як негайно після Елеонориного читання Джорджового вірша. В наслідок положення канапи стосовно світла Елеонорині вилиці кидають довгу тінь на Елеонорині щоки. Через те Елеонорині вилиці здаються багатом вищими, ніж у дійсності. Через те, знову ж, Елеонорині щоки здаються більш запалими, ніж у дійсності. Елеонора виглядає, як Нефертіті.

Гадюча сестра

Було це ранньою осінню. Було це в лісі. Листя тільки почало жовтіти. Ванденберг виконував свій щоденний пробіг. Ванденберг біг польовою дорогою. Дорога йшла дещо вгору. Ванденберг шойно пробіг закрут. Ванденберг тоді побачив гадюку. Гадюка була яких два метри від нього. Гадюка була посередині дороги. Гадюка була досить мала. Вона була трохи більше ніж

півметра завдовжки. Вона була яких два сантиметри завгуб-
шки. Вона була чорна. Гадюка мала взір на спині. Ванденберг
помітив це. Взір був геометричний. Він був білий. Взір надавав
гадюці вигляду телефонічного кабля. Це було особливо тому, що
гадюка була чорна. Взір теж надавав гадюці вигляду шнуро-
ваного жіночого чобота. Взір був неначе білий шнурок
пов'язаний навхрест на переді чобота. Гадюка піднесла при-
близно передню половину свого тіла над землею. Рот гадюки був
відкритий. Він був маленький. Він був темночервоний. Він
виглядав, як переспіла малина. Малина здавалася дещо над-
душеною. Здавалося, що гадюка тримала малину цю в роті.
Гадюка сичала. Язичок гадюки тремтів. Здавалося, що язичок
спричинював звук сичання. Язичок виглядав, як маленький по-
лумінь. Полумінь здавався зроблений із м'яса. Було теж видно
обоє верхні ікла гадюки. Вони були тонкі. Вони були білі. Ікла
виглядали, як два нерви. Гадюка гойдалася з боку на бік. Ванден-
берг пристав, бачачи гадюку. Він був дуже переляканий. Його
литки були голі. Ванденберг боявся пробігти повз гадюку. Він
був певний, що гадюка вкусить його у литку під час його пробігу
повз неї. Він майже чув уже, як ікла занурювалися в його тіло.
Йому робилося недобре від цієї уяви. Після кількох секунд
гадюка почала повзти в сторону Ванденберга. Гадюка робила це,
не спустивши на землю передню половину свого тіла. Гадюка
якось зуміла повзти тільки на задній частині свого тіла. Ванден-
бергові було ясно, що гадюка хотіла його вкусити. Ванденберг
почав іти назад. Вздовж дороги росли куші та дерева. Скоро
Ванденберг опинився між кушами та деревами. Нараз щось
заступило йому дорогу. Ванденберг припустив, що була це
галузка куша чи дерева. Він посунув свої руки за спину. Він хотів
відхилити галузку. Він намацав дві галузки. Він зловив галузки
руками. Галузки були досить грубі. Ванденберг ледве міг
охопити галузки своїми пальцями. Галузки теж були досить
гладкі. Ванденберг старався відхилити їх. Вони не давалися,
одначе. Ванденберг мав враження, що галузки були в дійсності
деревцями. Він уважав, що деревця ці буде легше витягнути з
землі з корінням. Він старався це зробити. Спершу справи йшли
йому непогано. За якийсь час, одначе, вони погіршали. Ванден-
берг борсався з деревцями. Вони ніяк не хотіли вилізти з землі.
Ванденберг хотів знати причину цього. Він подивився на землю
за собою. Він побачив, як деревця виставлять з землі. Земля була
обліплена навколо коріння, як щось слизке. Земля була наче
слизова оболонка в нутрі людини. Здавалося, що Ванденберг
витягав частину нутрощів із людини. Ванденбергові зробилося

недобре від цього. В цю хвилину Ванденберг помітив, що коріння не було в дійсності корінням. Він помітив, що коріння було гадюками. Вони були грубі. Вони були сірочорні. Вони блищали. Шкіра гадюк виглядала, як кора деяких дерев. Ванденберг зрозумів в цю хвилину, що він не тримав в руках деревця. Він зрозумів, що він тримав величезні гадюки. Вони були м'які. Ванденбергові пальці вгрузли в тіла гадюк. Ванденберг зрозумів, що тіла ці були продовженням тіл гадюк, що виставали з землі. Він чув, як гадюки пручалися йому в руках. Він знав, що гадюки робили це на те, щоб звільнитися йому з рук. Він знав, що гадюки хотіли вкусити його. Він налякався ще дужче. Він подивився вгору поза себе. Він побачив там гушавину дерев. Він побачив тоді, що дерева цілком не були деревами. Він побачив, що дерева були гадюками. Сцена ця була жахлива. Вгорі було темно. Деякі з гадюк були заввишки та завгрубшки, як стовбури дерев. Гадюки всі вилися. Здавалося, що всі вони хотіли кинути на Ванденберга. В цю хвилину Ванденберг став певний, що маленька гадючка доповзла до нього. Він був певний, що вона ось-ось кинеться на нього. Він повернув голову назад. Він подивився вниз. Він побачив гадючку. Вона була яких тридцять сантиметрів від нього. Передня половина тіла гадючки все ще підносилася над землею. Було ясно, що гадючка ось-ось кинеться на одну з Ванденбергових литок. Ванденберг налякався ще дужче. Він відкрив рота, щоб крикнути. В цю хвилину думка шибнула йому крізь мозок, що це не могла бути дійсність. Ванденберг був певний, що це був лише сон. Це було тому, що Ванденберг був певний, що гадюки за ним були б кинулися на нього вже давно, якщо б це була дійсність. Він теж був певний, що в дійсності ніколи не могло бути стільки гадюк в одному місці. Він теж, нарешті, знав, що гадюки не могли бути такими грубими в дійсності, як деякі із тих над його головою. Йому тоді полегшало в одну мить. Ванденберг все ще бачив гадючку перед собою. Він теж все ще чув, як гадюки пручалися в його руках. Ні одно ні друге вже не лякало його, одначе. Тоді ці почуття почали бліднути. Їх ніби розвівав вітер, як дим чи туман. У цьому Ванденберг бачив доказ, що він не помилявся. Тоді Ванденберг почав будитися. Це теж робилося поступово. Ванденбергове пробудження було, немов інший дим чи туман, які наносив вітер. Нарешті, сон розвіявся цілком. Ванденберг пробудився цілком. Він лежав у своєму ліжку. Він лежав навзніч. В кімнаті було досить холодно. Ванденберг був накритий коцом по саму бороду. Його руки були простягнені вздовж його тіла. Його ноги були стулені до купи. В кімнаті було двоє вікон. Штори на вікнах

були піднесені. Світло з вулиці заходило в кімнату крізь вікна. В кімнаті було досить ясно. Ванденберг бачив два стовпчики в ногах ліжка. Стовпчики підносилися яких п'ятнадцять сантиметрів над матрацом. Ванденберг теж бачив крісло в лівому куті кімнати навпроти. Ванденберг теж бачив комоду в правому куті кімнати навпроти. Ванденберг бачив два свічники, біжутерійну шкатулку, та плящину з одеколоном на комоді. Ванденберг теж бачив картину на стіні над комодою. Він теж нарешті бачив крісло під стіною праворуч ліжка. Він бачив це все не повертаючи голови і навіть очей. Меблі були з дерева. Вони були заправлені на брунатний колір. Вони не були лаковані. Вони були добре натерті воском, одначе. Вони тому дещо блищали у світлі, що заходило з вулиці. Меблі блищали, як людські очі. Ванденберг зрозумів, чому йому приснився сон. — Кілька днів тому Ванденберг бачив гадюку під час свого денного пробігу. Ванденберг бачив гадюку в таких самих обставинах, що і в сні. Гадюка теж виглядала так, як у сні. Вона була трохи менша, одначе. Вона була тільки яких сорок сантиметрів завдовжки. Гадюка не підносилася посеред дороги одначе. Гадюка лежала у траві при дорозі. Ванденберг минув гадюку. Він помітив її. Він думав, що вона була телефонічним каблем. Це зацікавило Ванденберга. Ванденберг пристанув. Він повернувся. Він вернувся до гадюки. Він побачив, що це гадюка. Гадюка ніби спала. Це було, мабуть, через пізню пору року. Ванденберг хотів переконатися, чи гадюка була жива. Ванденберг знайшов прутик. Прутик був дуже тоненький. Ванденберг порухав гадюку прутиком. Гадюка тоді заворушилася. Гадюка піднесла голову. Гадюка відкрила рота. Рот гадюки виглядав так, як рот гадюки у сні. Гадюка засичала. Язик гадюки теж виглядав, як язик гадюки у сні. Здавалося, що гадюка хотіла кинутися на Ванденберга. Ванденберг трохи налякався. Він хотів одначе розлютити гадюку більше. Ванденберг порухав гадюку прутиком ще кілька разів. Вона тоді обернулася. Гадюка поповзла у траву. Гадюка поповзла дуже скоро. Двері в кімнаті були праворуч крісла, що праворуч. Вони були відчинені. Ванденберг не бачив дверей. Він був свідомий їх, одначе. Двері вели до середини хати. В хаті були дві порожні кімнати. З цих кімнат меблі були забрані недавно. Ванденберг недавно роззвівся. Ванденбергова колишня жінка забрала ці меблі. Ванденберг ніби чув порожнечу кімнат через двері. З середини хати ніби доносилися звуки. Звуки ці ніби лунали в порожніх кімнатах. Ванденберг ніби був свідомий дверей, чуючи лунання звуків у порожніх кімнатах.

СУЧАСНІСТЬ

ЛІТЕРАТУРА, МИСТЕЦТВО,
СУСПІЛЬНЕ ЖИТТЯ

КВІТЕНЬ 1974, Ч. 4 (160)
РІК ВИДАННЯ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ
МЮНХЕН